

MICA

Kinderen graven uw wagen op: elektronica- en autosector teren op kinderarbeid
'Eén autoconstructeur telde 15.000 auto-onderdelen waarin mica zit'
JOS DE VOOGD, TERRE DES HOMMES

DM 14-03-18 Lotte Beckers
Bron: Eigen berichtgeving DM

Haardrogers, smartphones, verf en oogschaduw: in al die producten zit mica, een sterk mineraal. Maar vaak zijn het kinderen die het in abominabele omstandigheden moeten delven, waarschuwt de kinderrechtenorganisatie Terre des Hommes.

Flexibel, elastisch, hittebestendig, isolerend: mica is een relatief onbekend mineraal, maar het heeft zo veel kwaliteiten dat het een favoriet is in de industrie. Niemand weet hoeveel kinderen wereldwijd in de micamijnen werken. Maar Terre des Hommes, een internationale kinderrechtenorganisatie, schat dat er alleen al in twee Indische staten 22.000 kinderen in de mica-industrie werken.

Dat er een probleem is met mica, was al langer geweten. Althans in de cosmeticasector. Maar in haar nieuw rapport heeft Terre des Hommes de delving en export onderzocht in twintig landen. Wat blijkt? "Het wordt veel meer gebruikt dan we dachten", zegt woordvoerder Jos De Voogd. Zo blijkt dat niet de cosmeticasector (18 procent) de grootste afnemer is, maar de elektronica-industrie (26 procent), gevolgd door de verf- en bouwsector. Veel van die producten komen in auto's terecht.

De organisatie geeft niet vrij welke bedrijven precies gebruikmaken van mica, maar uit een eerder rapport bleek dat Philips en Unilever mica uit India in hun producten hebben. Volgens De Voogd kunnen we ervan uitgaan dat zowat alle elektronische toestellen in onze huishoudens mica bevatten. "Slechts één autoconstructeur heeft al onze vragen beantwoord: hij telde 15.000 auto-onderdelen waarin mica zit." Kortom: het zit zowat overal in en de vraag neemt toe.

Mica wordt wereldwijd gedolven, ook in bijvoorbeeld de Verenigde Staten, maar die exporteren het mineraal amper. Terre des Hommes maakt zich eerder zorgen om landen als India, Madagaskar of Sri Lanka, waar veel illegale mijnen zijn zonder enige vorm van controle, en waar het risico op kinderarbeid erg groot is.

Zij exporteren mica vervolgens naar landen als Taiwan, Zuid-Korea, China en Rusland, waar veel elektronica wordt geproduceerd die dan in de rest van de wereld wordt verkocht. "De productieketen is zo complex dat autoconstructeurs amper lijken te weten dat ze mica uit risicogebieden gebruiken. En als ze het weten, dan is er geen strategie om daar mee om te gaan", zegt De Voogd. In het rapport staat: "De sectoren en bedrijven die mica gebruiken dragen rechtstreeks bij tot de ergste vormen van kinderarbeid."

Stoflongen

Om mica te delven worden putten vaak met de hand gegraven, tot een paar meter diep. "Het risico op instorting is dan ook vaak groot", vertelt De Voogd. Micaplatten worden dan handmatig bewerkt. "Het mineraal wordt fijngeklopt en verpakt. Bij dat fijnkloppen komt stof vrij dat erg slecht is voor de longen en silicose (*stoflongen, LB*) veroorzaakt." De mijnen liggen veelal in afgelegen gebieden zonder gezondheids- of onderwijsvoorzieningen. "Er is geen enkele vorm van bescherming."

Bedrijven schermen soms met het argument dat ze steeds meer synthetische mica gebruiken, zegt De Voogd, en dat het dus maar een kwestie van tijd is voor het probleem zichzelf oplost. Maar slechts 10 procent van de markt bestaat uit een synthetische variant, en dan vooral in de cosmetica. "Uit onderzoek weten we ook dat synthetische mica de eerste tien jaar geen serieus alternatief wordt."